

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΒΟΡΡΕ

....ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΜΕ ΕΡΓΑ
ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ

Στην Πινακοθήκη του Μουσείου

Έρθε η ώρα να μπούμε στην Πινακοθήκη. Η κυρία Μελίνα μας είχε εξηγήσει σε όλη τη διάρκεια της ξενάγησης, ότι ο,τιδήποτε βλέπουμε δεν το αγγίζουμε...παρατηρούμε μόνο και ρωτάμε σηκώνοντας το χέρι μας...

Η δική μας η κ. Γεωργία μας είχε πεί ότι οι πίνακες του Μουσείου είναι έργα σύγχρονων καλλιτεχνών, και τα έργα πίνακες σύγχρονης τέχνης ή αφηρημένης τέχνης...πριν τα δούμε δεν μπορούσαμε να καταλάβουμε ακριβώς τι εννοούσε...

Ο Πίνακας με την Οικογένεια...

Η αλήθεια είναι ότι ενώ κοιτάζαμε τους περίεργους πίνακες που στέκονταν στα αριστερά και στα δεξιά μας, δεν μπορούσαμε να καταλάβουμε αυτό που βλέπαμε, τις περισσότερες φορές αυτό που τραβούσε το βλέμμα μας ήταν το χρώμα πάνω στον πίνακα και μας έκανε να νοιώθουμε άλλες φορές όμορφα και άλλες φορές άβολα, αλλά συνεχίζαμε μέχρι που η κ. Μελίνα μας είπε να καθίσουμε κάτω και να παρατηρήσουμε έναν πίνακα που μας φάνηκε οικείος...γιατί αυτό που απεικόνιζε ήταν η εικόνα μιας μαμάς με τα τέσσερα παιδιά της. Το κόκκινο χρώμα μας μαγνήτισε και άθελά μας θυμηθήκαμε και τη δική μας μανούλα....

Βαδίζοντας στο μεγάλο διάδρομο στα αριστερά μας βρισκόταν μια μεγάλη τζαμαρία από την οποία μπορούσαμε να δούμε μία μικρή πισίνα με γαλάζιο νερό και πέρα μακριά διακρίναμε την είσοδο, την μεγάλη σιδερένια πόρτα από την οποία μπήκαμε στο Μουσείο. Ο ήλιος συνέχιζε να στέλνει τις ζεστές του ακτίνες που μας αγκάλιαζαν και μας ζέσταιναν...

Small, illegible text or label on the white wall to the right of the painting.

Στο Εργαστήρι με τα έργα τέχνης με ανακυκλώσιμα υλικά

Και να που ήρθε η ώρα να κατεβούμε ένα επίπεδο από εδώ που βρισκόμαστε και να βρεθούμε σε ένα μεγάλο δωμάτιο γεμάτο από υλικά και διακοσμημένους τοίχους με τα περίφημα έργα τέχνης με ανακυκλώσιμα υλικά. Η κυρία μας μας είχε πεί ότι αφού θα δούμε πολλά και διαφορετικά έργα καλλιτεχνών στο τέλος θα δημιουργούσαμε το δικό μας έργο τέχνης όπως είχαμε κάνει και τη προηγούμενη μέρα (Τετάρτη 16 Μαρτίου) στη τάξη μας... Η περιέργειά μας ήταν μεγάλη...

Ερμηνεύοντας τα έργα τέχνης....

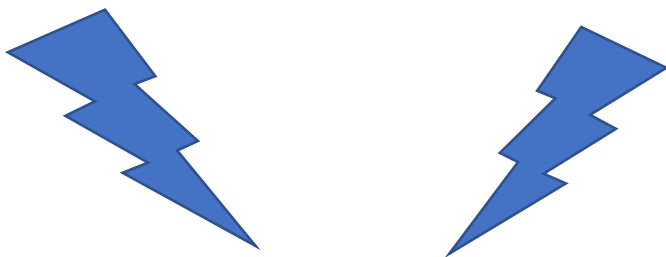

Η έκπληξή μας τεράστια...δεν ξέραμε τι να πρωτοκοιτάξουμε...ο μεγάλος παρδαλός ελέφαντας (μήπως ήταν ο Έλμερ που είχαμε διαβάσει στη τάξη μας;) Αλλά δεν είναι δυνατόν...πως τον είχαν φτιάξει...με πολλά μικρά χάρτινα κουτάκια από χυμούς πορτοκάλι, βερύκοκο, μήλο και τόσους άλλους σαν αυτούς που μας παίρνει η μαμά πολύ συχνά...άραγε πόσα κουτάκια από χυμούς να χρειάστηκε να συγκεντρώσει ο καλλιτέχνης;

Ο παράξενος κροκόδειλος...

Δίπλα στον Έλμερ στεκόταν ολοζώντανος έτοιμος να κατασπαράξει τη τροφή του ένας κόκκινος κροκόδειλος φτιαγμένος από κουτάκια κόκα κόλας....

Και λίγο πιο κάτω τι να δούμε...τι να είναι αυτό; Βούρτσα από πολύχρωμες λωρίδες από καλαμάκια κόκκινα, κίτρινα, πράσινα μπλέ....

Η όρεξή μας και η φαντασία μας είχε μεγαλώσει, ανυπομονούσαμε να ξεκινήσουμε το δικό μας έργο...ήδη είχα σκεφτεί τι να φτιάξω....

Το Εργαστήρι μας αρχίζει....

Ο χώρος ολόγυρα ήταν γεμάτος στρογγυλά τραπεζάκια με μικρά πολύχρωμα σκαμπώ, και πάνω στα τραπέζια 1 χαρτόνι κάνσον με ένα σχέδιο και στο κέντρο του τραπεζιού όμορφα και τακτοποιημένα σε μικρά μπολάκια υλικά ανακύκλωσης, κόλα ατλακόλ και πινέλα...

Η κυρία Μελίνα μας έδωσε σαν οδηγία να φτιάξουμε ό,τι θέλουμε και έχουμε φανταστεί...Τέλεια....!

΄Και το ταξίδι μας άρτισε....

Τα έργα μας τώρα είναι έτοιμα..θα τα πάρουμε μαζί. Είναι η ώρα της επιστροφής..το ταξίδι μας εδώ τελειώνει. Το πούλμαν μας περιμένει. Πρέπει να γυρίσουμε στο σχολείο.

Έψαξα να βρώ το ζευγαράκι μου...

Ένοιωθα γεμάτος και χαρούμενος...τόσα όμορφα πράγματα, παράξενα, ξεχωριστά βρέθηκαν μπροστά μας...να ξαναέρθουμε κυρία φώναξαν κάποια παιδιά...

